Hoofdstuk 7

Wie is wie in de ‘EU Brussel’

Wie is Wie in de 'EU Brussel'

In dit hoofdstuk beschrijven wij in het kort biografische notities van geselecteerde personen, die in dit boek worden vermeld. De lijst is willekeurig en de namen zijn in alfabetische volgorde.

De selectie van de personen, die belicht worden was niet gemaakt met het oogmerk van een algemene binding met een speciale partij of organisatie. Wat zij met elkaar gemeen hebben is dat zij werkten of nog werken, als economische en politieke aandeelhouders van het chemie-,olie en farmakartel.

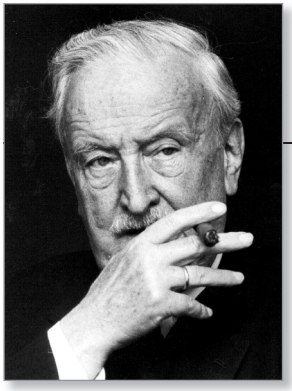

Abs, Hermann Josef

(*1901 †1994)

Hermann Josef Abs was een van de voornaamste personen in de Duitse economie vanaf eind jaren 30 tot in 1970.

- Vanaf 1940 was Abs lid van toezichthoudende raad van IG Farben vooral gericht op financiële transacties.

- Zijn belangrijkste taak als lid van de Raad van Commissarissen van Duitslands grootste bank bestond uit het zekerstellen van een toppositie van de Deutsche Bank in de bezette gebieden.

- Abs was daarnaast lid van toezichthoudende raden van bestuur van vele andere bedrijven, die te maken hadden met de Duitse bezetting van Oost Europa.

- 80% van alle financiële transacties gedurende het door IG-Farben gebouwde Auschwitz – fabriekscomplex, werden verricht door de Deutsche Bank en gingen door de handen van Abs.

- Abs was de leider van de Duitse delegatie tijdens de "Overeenkomst betreffende Duitse Buitenlandse Schulden" in 1953, die uiteindelijk resulteerden in betrekkelijk lage betalingen van Duitse schulden na WO II met inbegrip van alle toekomstige eisen door instellingen voor slachtoffers.

- Abs was rechtstreeks betrokken bij de onteigening van Joodse bedrijven in Duitsland en in bezette landen.

- Na de oorlog werd Abs kort gevangen gezet, maar kwam al weer gauw aan het werk door contacten te leggen met de Britse en Amerikaanse bezettingsmacht.

- Voordat hij zijn oude funktie bij de Deutsche Bank weer aantrad, was Abs hoofd van de "Kredieanstalt für Wiederaufbau" (Duitse heropbouw lening organisatie) en financiëel adviseur van ***Konrad Adenauer***. Hij was dus direct betrokken bij de heropbouw van de Duitse economie.

- Gedurende de 60-er jaren was Abs lid van raden van toezicht van 60 bedrijven – waarvan bij 20 bedrijven als voorzitter van de Raad van Commissarissen – een ongekende hoeveelheid macht.

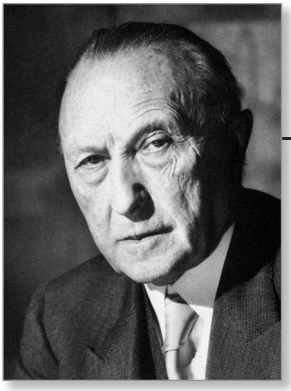

Adenauer, Konrad

(*1876 †1967)

Konrad Adenauer, de eerste na-oorlogse kanselier van Duitsland gebruikte zijn macht om vele nazi-trawanten weer aan de macht te brengen.

- Toen hij in 1933 zijn aanstelling als burgemeester van Keulen verloor, nam Adenauer in augustus 1934 contact op met hoog-geplaatste Nazi politici en bood de Nazi-beweging zijn diensten aan. Nadien ontving hij betalingen van het Nazi-regime.

- Tijdens onderhandelingen, die plaats vonden met de bezettingsmachten in 1949 deed Adenauer zijn best om het demonteren van laboratoria, die aan Bayer toebehoorden, tegen te gaan.

- Gedurende zijn 14-jarige regeerperiode hielp Adenauer strategisch nazi-criminelen weer aan de macht. Anderen werden, mede door zijn bemoeienis, eerder in vrijheid gesteld en werden geholpen om weer hoge posities in het bedrijfsleven te bekleden.

- Een van die Nazi criminelen was ***Hans Globke***, die Adenauer aanstelde als zijn persoonlijke veiligheidsadviseur.

- Een ander voorbeeld was ***Walter Hallstein***, die door Adenauer werd geholpen aangesteld te worden als hoofdontwerper van de opbouw van de 'EU Brussel' en als eerste president van de zogenaamde Europese Commissie.

- In 1956 richtte Adenauer de W-Duitse Geheime dienst op “Bundesnachrichtendienst” (BND). Het hoofd van de BND en een groot aantal van de werknemers was personeel van de voormalige SS en Gestapo.

Ambros, Otto

(*1901 †1990)

Otto Ambros was lid van het IG FARBEN uitvoerende comité tussen 1938 en 1945.

- Als Operation Manager hield Ambros toezicht op de keuze van de locatie, planning, bouw en exploitatie van de 'IG Auschwitz' fabriek/concentratiekamp.

- Tussen 1940 en 1945 was Ambros adviseur van het hoofd van het "Vier-jahresplan" (Vierjarenplan) kantoor, ***Carl Krauch***, en hoofd van de Afdeling voor Onderzoek en Ontwikkeling.

- Ambros werd aangesteld als "Wehrwirtschafsführer" (leider van de militaire industrie) en was verantwoordelijk voor chemische middelen voor oorlogvoering. Hij persoonlijk stelde het gebruik van zenuwgassen Sarin en Tabun aan Hitler voor.

- Voor IG Farben ontwikkelde Ambros in 1939 de chemische wapens Sarin en in 1944 Soman.

- Tijdens het Nürnberg Tribunaal tegen IG Farben, werd Ambros aansprakelijk gesteld voor de misdaden, die hij pleegde gedurende WO II. Hij werd schuldig bevonden aan "slavernij" en veroordeeld tot acht jaar gevangenis.

- In 1952 werd hij ontslagen uit de gevangenis zonder zijn tijd uitgezeten te hebben. Hij werd vervolgens in dienst genomen als adviseur van ***Konrad Adenauer*** en verschillende farmaceutische bedrijven.

Verdere informatie: GB5OA882

Augstein, Rudolf

(*1923 †2002)

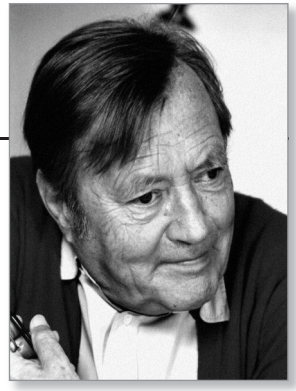

Rudolf Augstein, uitgever van het tijdschrift "Der Spiegel", was een van de meest belangrijke journalisten van het na-oorlogse Duitsland.

- Augstein gebruikte zijn invloed om de aandacht van het publiek af te leiden van de verantwoordelijkheid van de Nazi´s voor de Rijksdagbrand in 1933. De mythe, dat de brand was gesticht door Marinus van der Lubbe, die als enige schuldige werd aangewezen, werd breed uitgemeten in een reeks artikelen in "Der Spiegel".

- Augstein gebruikte de ervaring van SS- en Gestappo functionarissen om een systeem van "onderzoeksjournalistiek" op te zetten met als doel het beïnvloeden van de na-oorlogse politiek in Duitsland.

- De opsluiting van Augstein in 1962, volgens het zogenaamde Spiegel-schandaal, werd gebruikt als propaganda om hem in de ogen van het publiek als "links" te doen voorkomen. Niet verbazingwekkend werd "Der Spiegel"als gevolg daarvan als een voorstander van persvrijheid gezien.

- Augstein gaf hooggeplaatste Nazi functionarissen topfuncties binnen de redactie.

- Wilfried van Oven, persoonlijke persbeambte van de Nazi Minister voor Propaganda, Josef Goebbels, werd correspondent voor Zuid Amerika, persoonlijk verkozen door Augstein, die zijn perskaart ondertekende.

- Paul Carell, vroeger persfunctionaris van de Minister van Buitenlandse zaken tijdens WO II ***Joachim von Ribbentrop***, schreef regelmatig voor het tijdschrift van Augstein.

- Georg Wolff, hooggeplaatste functionaris van de voornaamste Rijks Veiligheidsdienst, werd in dienst genomen door Der Spiegel in de vroege jaren 50 en werd uiteindelijk plaatsvervangend hoofdredacteur in de jaren 60.

- Horst Mancke, nog zo´n hooggeplaatste functionaris van de voornaamste Rijks Veiligheidsdienst, was hoofd van de afdeling buitenland van Der Spiegel en schreef later ook voor Axel Springer.

- Karl-Friedrich Grosse, hooggeplaatste functionaris in het ministerie van von Ribbentrop, werd hoofd van het kantoor van Der Spiegel in Berlijn.

- Erich Fischer, hoofd van een afdeling van het ministerie van Goebbels, werd hoofd van het kantoor van Der Spiegel in Düsseldorf.

- Rudolf Diels, eerste hoofd van de Gestapo, werd aangenomen om artikelen te schrijven over zijn eigen geheime politie, die de werkzaamheden van vroegere collega’s, die werkzaam waren in het na-oorlogse Duitsland, witwasten. In 1933 was Diels – toen hoofd van de Gestapo – de voornaamste ondervrager van Marinus van der Lubbe in verband met de Rijksdagbrand.

Verdere informatie: GB5RA733

Bangemann, Martin

(*1934)

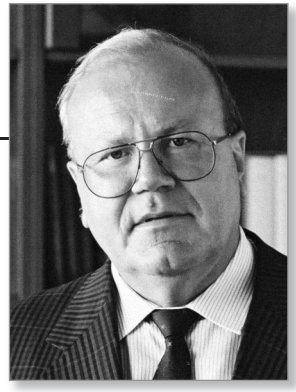

Martin Bangemann, Duits politicus, was lid van de Europese Commissie tussen 1989 en 1999.

- Gedurende zijn eerste zitting in de Europese Commissie tussen 1989 en 1995 werkte hij als Commissaris voor de Interne Markt en Industriële Zaken.

- Als Commissaris kwam Bangemann in de problemen in de jaren 90, toen hij hoge betalingen aannam voor spreekbeurten, ondanks dat dit voor Commissarissen verboden was.

- Bangemann werd ook beschuldigd van misbruik van zijn positie, nadat hij zijn Commissie chauffeur de opdracht gaf om met de auto van de Commissie naar Zuid Frankrijk te rijden, om hem bij zijn jacht op te halen.

- Bangemann was EU commissielid voor Industriële Zaken, Informatie en Telecommunicatie Technologieën gedurende de commissie van Jacques Santer. In 1999 was hij betrokken bij een fraudeschandaal en werd gedwongen af te treden samen met de gehele Santer Commissie.

- Na het ontslag van de Santer Commissie , werd Bangemann enkele weken later benoemd in de Raad van Commissarissen van het Spaanse Telecommunicatiebedrijf Telefonica. In 1999 diende de EU een aanklacht tegen hem in op grond van mogelijke verstrengeling van belangen. De aanklacht werd later ingetrokken toen Bangemann had beloofd pas in 2001 voor Telefonica te gaan werken.

Verdere informatie: GB5MB824

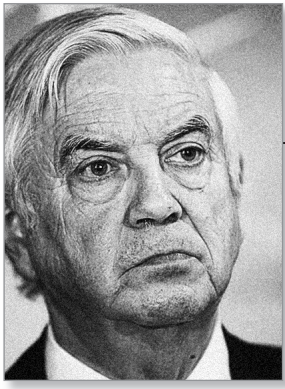

Bolkestein, Frits

(*1933)

Frits Bolkestein was Europees Commissaris voor de Interne Markt en Diensten tussen 1999 en 2004.

• In 1996, toen Bolkestein leider was van de regerende VVD in Nederland, trachtte hij de Nederlandse Minister voor Gezondheid, Els Borst, te overtuigen om een cholesterol verlagend medicijn in het vergoedingsysteem van het Nederlandse Ziekenfonds op te nemen. Het medicijn Cozaar, werd op de markt gebracht door Merck, Sharp & Dome, waarvan Bolkestein toen een directeur was. Volgens het nieuwsorgaan Netwerk werd van Bolkestein ook gezegd, dat hij bij Borst aandrong om ook het vergoedingslimiet van Zocor – ook een Merck, Sharp & Dome product – te verlagen.

- Gedurende de periode als Europees Commissaris voor Interne Markt en Diensten ontwierp Bolkestein de "Richtlijn voor Diensten in de Interne Markt". De zogenaamde "Bolkesteinrichtlijn" was bedoeld om een enkele markt voor diensten te maken, in feite in de geest van de plannen van de Nazi jurist Walter Hallstein.

- In 2001 weigerde Bolkestein actie te ondernemen nadat leden van het Europese Parlement aan de Commissie vroegen om beschuldigingen te onderzoeken betreffende niet bekend gemaakte rekeningen, die bij Clearstream, een afdeling van de financiële dienstverlener Duitse Beurs, werden aangehouden. Vijf jaar later in 2006, beweerde de klokkenluider Paul van Buitenen – die in 1996 het schandaal van de Santer Commissie openbaarde – dat Bolkestein lid was van de raad van de Russische "Bank Menatep".

- De “Bank Menatep” was eerder al beschuldigd door het Franse parlementslid Harlem Désir, van het onderhouden van een niet openbaar gemaakte rekening bij Clearstream – waardoor wezenlijke vragen gesteld kunnen worden betreffende de weigering van Bolkestein om actie te ondernemen tegen Clearstream.

- Vanaf 1960 tot 1975 werkte Bolkestein voor het Koninklijke petrochemische bedrijf Shell.

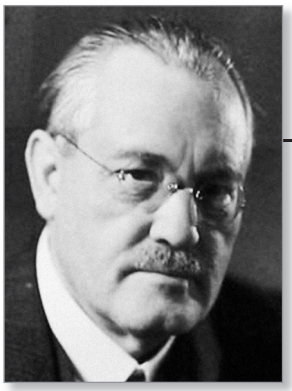

Bosch, Carl

(*1874 †1940)

Carl Bosch was voorzitter van de toezichthoudende raad van IG Farben vanaf 1931 tot zijn dood.

• In 1910 ontwikkelde Bosch samen met Fritz Haber een proces om ammoniak te vervaardigen in grote hoeveelheden voor gebruik in explosieven. Dit startte een zeer voordelig monopolie voor het bedrijf van Bosch, BASF en later voor IG Farben.

- In 1918 was Bosch adviseur voor de Duitse regering tijdens de vredesonderhandelingen die op WO I volgden. Tegen de oorspronkelijke bedoelingen van de overwinnaars om alle chemische productie faciliteiten te ontmantelen, wist Bosch een overeenkomst te bereiken om de fabrieken te redden. Daarvoor in de plaats kregen de geallieerden geheime kennis betreffende de kleurstoffenindustrie en het Haber-Bosch proces voor het vervaardigen van ammoniak.
- Na de totstandkoming van IG Farben in 1925, werd Bosch voorzitter van de raad van directeuren.
- In 1931 na de dood van ***Carl Duisberg***, werd Bosch voorzitter van de toezichthoudende raad van IG Farben. Deze toppositie behield hij tot zijn dood in 1940.
- In 1937 werd Bosch benoemd tot voorzitter van het Kaiser Wilhelm Genootschap, de overkoepelende organisatie van de Kaiser Wilhelm Instituten, een van de speerpunten van het onethische wetenschappelijke onderzoek dat gedurende de Nazi periode werd uitgevoerd. Het genootschap ontving zowel publiek- als privégeld. Onder andere de IG Farben en de Rockefeller Foundation waren privéfinanciers.

Verdere informatie: GB5CB992

Daitz, Werner

(*1884 †1945)

Werner Daitz was een van de voornaamste voorstanders van de Nazi "Grotere Sfeer" theorie van een Europa onder Duits gezag.

- Werner Daitz studeerde technische chemie en werkte 10 jaar als algemeen directeur van "Schön & Co". De fabriek werd naderhand onderdeel van IG Farben.

- In 1916 was Daitz de eerste die het begrip "Europese Economische Gemeenschap" bedacht. 40 jaar later werd dit begrip overgenomen door zijn opvolgers om de voorloper van de Europese Unie te beschrijven.

- Rond die tijd begon Daitz artikelen en boeken te publiceren over economische en sociale kwesties, met als voornaamste kern een grotere Europese markt, onder het leiderschap van Nazi Duitsland.

- In 1931 werd Daitz lid van het Rijksbestuur van de Nazi partij van Hitler, en was hij verantwoordelijk voor economische kwesties.

- Na 1933 was Daitz lid van de Reichstag (het Duitse parlement) voor de Nazi partij.

- In 1933 werd Daitz hoofd van het bureau voor speciale kwesties en later van dat voor buitenlandse handel van de Nazi partij. Het bureau voor buitenlandse handel was een van de voor-naamste Nazi ideeëngroepen en werd aangevoerd door Arnold Rosenberg, een van Hitler´s plannenmakers betreffende buitenlandse zaken.

- In 1939 stichtte Daitz het Genootschap voor Europese Economische Planning en Macro-economie.

- Een directe vertakking van dit Genootschap voor Europese Economische Planning en Macro-economie, was het Centrale Onderzoeks Instituut voor Nationale Economische Regeling en Grotere Sfeer Economie, dat werd bestuurd door ***Arno Soelter***.

Verdere informatie: GB5WD198

Davignon, Étienne

(*1932)

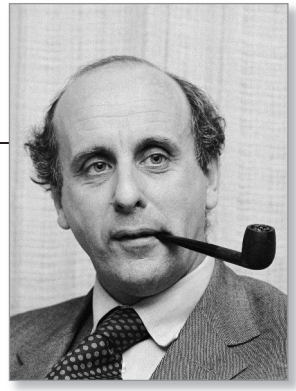

Étienne Davignon is een vroegere Europese Commissaris. Momenteel is hij voorzitter van de Bilderberg Groep en lid van de Raad van Directeuren van het farmaceutische bedrijf Gilead.

- Davignon was Europese Commissaris voor Industriële Markten, Douane Unie en Industriële Zaken gedurende de Jenkins Commissie van 1977 tot 1981, en van 1981 tot 1985 was hij Europese Commissaris voor Industriële Zaken en Energie gedurende de Thorn Commissie.

- Davignon is een lid van de Trilaterale Commissie.

- Van 1989 tot 2000 was Davignon voorzitter van de Belgische Société Générale de Belgique.

- Sinds 1990 is Davignon lid van de Raad van Directeuren van het farmaceutische bedrijf Gilead Sciences, hetzelfde bedrijf waarvoor de Amerikaanse Minister van Defensie Donald Rumsfeld voor werkte als lid van de Raad van Directeuren en voorzitter ervan.

- In 2005 werd Davignon voorzitter van de geheimzinnige Bilderberg groep, waarvan de geheime vergaderingen achter gesloten deuren plaats vinden, buiten het zicht van het publiek en die uitsluitend op uitnodiging worden bijgewoond door de rijke en machtige ultra elite uit de wereld van de aristocratie, politiek, economie, bankwezen en journalistiek.

Verdere informatie: GB5ED424

Frattini, Franco

(*1957)

Franco Frattini is de huidige Italiaanse minister van Buitenlandse Zaken en vroegere Commissaris van de EU.

- Na in 2004 tot de Commissie benoemd te zijn, werd de verkiezing van Frattini ogenblikkelijk door het slijk gehaald wegens beschuldigingen dat hij een Vrijmetselaar was.

- In 2008 kwam Frattini met plannen om van alle bezoekers van buiten de Europese grenzen vingerafdrukken te maken en grondig te onderzoeken. Het jaar daarop werd het voor alle Europese paspoorten verplicht om een digitale vingerafdruk en foto te bevatten. Vanaf 2011 moeten alle Niet-EU-burgers, die een aanvraag om een visum doen, al hun biometrische bijzonderheden verstrekken.

- Bondgenoten van Frattini, zoals de Italiaanse Eerste Miniter Silvio Berlusconi, zijn beschuldigd van contacten met de vrijmetselarij en de Maffia.

Verdere informatie: GB5FF666

Globke, Hans

(*1898 †1973)

Hands Globke werkte aan de Jodenvervolgingswetten van de Nazi's en was de "grijze eminentie" achter Konrad Adenauer, de eerste naoorlogse kanselier van Duitsland.

- Globke studeerde rechten en politieke wetenschappen voordat hij in dienst trad van het Pruisische en later het Duitse Binnenlandse Bestuur.
- In 1929 werd Globke administratief adviseur van het Pruisische ministerie van Binnenlandse Zaken.
- Na de Rijksdagbrand werd Globke betrokken bij het schrijven van de Machtigingswet en de Pruisische Ontbindingswet. Hij werd vervolgens overgeplaatst naar het Duitse Ministerie van Binnenlandse Zaken.
- Globke kreeg een reputatie als expert betreffende rassenkwesties. Hij werkte aan de "Zweite Verordnung zur Durchführung des Gesetzes über die Änderung von Familiennamen und Vornamen" (Tweede Regeling om de wet op te leggen inzake verandering van achternamen en voornamen).
- De wetten en regelingen waar Globke aan werkte in het Ministerie voor het Binnenland, speelden een doorslaggevende rol bij de voorbereiding voor de rassenwetten van Nürnberg.
- In 1936 was Globke mede-auteur van de commentaren op de Nürnberg Rassenwetten.

Verdere informatie: GB5HG188

- Gedurende WO II speelde Globke een overwegend belangrijke rol bij het overbrengen van de Jodenvervolgingswetten van de Nazi´s, op de geannexeerde Europese gebieden.
- In het na-oorlogse Duitsland werd Globke de "grijze eminentie" achter de eerste West Duitse Kanselier ***Konrad Adenauer***. In deze rol had hij kolossale invloed op de vorming van het nieuwe Duitsland en het uitwerken van plannen voor de 'EU Brussel'.

Göring, Hermann

(*1893 †1946)

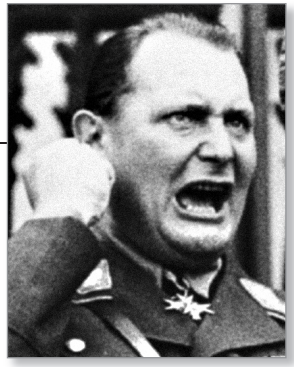

Hermann Göring was een van de vooraanstaande Nazi politici en hoofd van het Vierjarenplan van IG Farben.

- Göring was de zoon van de eerste Rijkscommissaris voor het Duitse Zuid West Afrika (tegenwoordig: Namibië).
- In WO I, na eerst gediend te hebben bij de grondtroepen, trad hij toe tot de Duitse Luchtmacht. In 1917 werd hij leider van een luchtmachteskader en in 1918 werd hij benoemd tot commandant van een gevechtseskader. Aan het einde van WO I bezat Göring de rang van kapitein.
- In 1922, toen hij geschiedenis en economie studeerde in München, ontmoette hij daar Adolf Hitler. Hij werd benoemd tot eerste leider van de Stormafdeling (SA). In 1928 werd hij lid van het parlement van de Nazi partij en tijdens zijn tweede periode in het parlement werd hij de voorzitter. In deze functie speelde Göring een doorslaggevende rol in het vernietigen van de Duitse democratie en het instellen van het dictatoriale Nazi regime.
- In 1933 werd Göring Rijksminister voor Luchtvaart en kreeg hij de verantwoording voor de wederopbouw van de Duitse luchtmacht. Voor zijn inspanningen op dit gebied promoveerde Hitler hem tot de hoogst bestaande militaire rang – “General Feldmarschall” (Generaal Veldmaarschalk) – voordat hij in 1940 een nieuwe hogere rang creëerde – “Reichsmarschall” (Rijksmaarschalk) – en Göring er per decreet tot benoemde.

Verdere informatie: GB5HG322

- In 1936 werd Göring benoemd tot Gevolmachtigd Hoge Commissaris van het Vierjarenplan met de verantwoordelijkheid om het Duitse leger voor te bereiden op oorlog binnen vier jaren. ***Carl Krauch***, die naar een dergelijke aanstelling had lopen zoeken, werd later een belangrijke rol gegeven in het plan. Naderhand – ter gelegenheid van een verjaardagspartij, bedankte Göring Hermann Schmitz – voorzitter van de Raad van Directeuren van IG Farben – ervoor hem Krauch afgestaan te hebben.
- In zijn functie als hoofd van het Vierjarenplan was Göring verantwoordelijk voor de economische uitbuiting van de bezette gebieden. Het feit dat miljoenen mensen de hongerdood stierven was volgens hem "noodzakelijk".
- In 1940, hoewel het Vierjarenplan van Göring werd verlengd, begon zijn invloed in het Nazi regime af te nemen. Hitler begon ontevreden te worden over Göring die verslaafd was geraakt aan morfine. In 1942 werden zijn functies in het Vierjarenplan overgenomen door het Ministrie van Bewapening van Albert Speer.
- Toen de oorlog was afgelopen, was Göring een beklaagde in het Nürnberg Tribunaal voor oorlogsmisdadigers. In 1946 werd hij schuldig bevonden aan het deelnemen aan een algemeen plan ofwel samenzwering van het bewerkstelligen van een misdaad tegen de vrede; het plannen, starten en voeren van aanvalsoorlogen; oorlogsmisdaden en misdaden jegens de mensheid. Hij werd ter dood veroordeeld, maar pleegde zelfmoord kort voor de executie.

Verdere informatie: GB5KG822

Heath, Edward

(*1916 †2005)

Edward Heath was de Britse Minister-President tussen 1970 en 1974. Groot Brittannië trad toe tot de 'EU Brussel' onder zijn Premierschap in 1973.

- Heath koesterde al lang de wens om Engeland aan de Europese Federatie te binden. In zijn openingsrede bij Intrede in het House of Commons (het Lagerhuis) op 26 juni 1950 deed hij openlijk een beroep op de regering om aan het Schuman Plan deel te nemen. Dit plan werd slechts een maand voordat Heath lid werd van het Lagerhuis, door de Franse Minister voor Buitenlandse Zaken Robert Schuman, uitgebracht. Het Schuman Plan leidde uiteindelijk rechtstreeks tot het ontstaan van de 'EU Brussel'.
- Heath had goede connecties met de elite van het kartel, hij nam deel aan een vergadering van de Bilderberg Groep in 1976 en sprak de vergadering toe van de, door Rockefeller gestuurde Trilaterale Commissie in 1980. Hij was ook een vriend van de President en directeur van het farmaceutische bedrijf Glaxo: Sir Austin Bide.
- Een andere goede vriend van Heath was Eric Roll, die later Baron Roll van Ipsden werd en lid van het House of Lords (het Hogerhuis). Roll was ook een veelvuldig deelnemer aan de Bilderberg vergaderingen en was lid van de machtige centrale commissie van die groep.
- Nadat de Franse President Charles de Gaulle zijn veto had uitgesproken over de toetreding van Groot Brittannië tot de 'EU Brussel' in de jaren 60, nodigde Heath de Nazi jurist Walter Hallstein, toen President van de Europese Commissie, uit op Checkers, het landgoed van de Britse Minister-President. Dit bezoek was een van meerdere, die Hallstein op Checkers bracht gedurende Heaths tijd als Minister-President. Achter de schermen, gedurende de tien jaar voordat Groot-Bittanië tot de EU toetrad in 1973, ontmoetten Hallstein en Heath elkaar op vele gelegenheden en werkten zij nauw samen.
- In zijn voorwoord van de Duitse uitgave van het boek van Andrew Roth in 1973 – 'Edward Heath – Ein Mann für Europa' vatte Hallstein de rol van Heath samen wat betreft zijn invloed om Engeland in de armen van de 'EU Brussel' over te leveren door te verkondigen dat: "Het succes van deze strijd voor een beslissend deel, zijn overwinning was.

Verdere informatie: GB5EH388

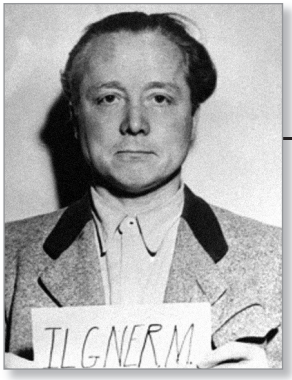

Ilgner, Max
(*1899 †1966)

Max Ilgner was lid van de Raad van Directeuren van IG Farben en geheel volgens de plannen en doelstellingen de voornaamste contactpersoon tussen de Nazi regering en IG Farben.

- Ilgner werd min of meer in de chemiehandel geboren; zijn vader werkte voor BASF. Na een periode aan de Pruisische Officier Opleiding School te Berlijn, studeerde hij chemie, rechten, metaalkunde en politieke economie.

- In 1924 was Ilgner hoofd van de afdeling inkoop en procuratiehouder van Cassella, het eerste bedrijf, dat chemotherapeutische medicijnen vervaardigde.

- Nadat Cassella werd gefuseerd met IG Farben, werd Ilger hoofd van de centrale financiële afdeling in Berlijn.

- In de volgende jaren voerde Ilgner een systeem in waarmee de Nazi regering gemanipuleerd werd, dat bekendheid kreeg als "Systeem Ilgner". In de Berlijnse kantoren van IG Farben werd het Berlijnse "NW 7" (afdeling voor politieke economie), geleid door Ilgner, opgericht met het oog op contacten met regeringsvertegenwoordigers.

- De door Ilgner geleide economische afdeling in de IG Farben kantoren te Berlijn werd gebruikt om voor de Nazi regering te spioneren in het buitenland. Hun rapporten werden uitgebreid gebruikt door regeringsinstellingen.

- Ilgner was een volledig geïntegreerde figuur in de zogenaamde “F-Cirkel” van industriële leiders. De “F-Cirkel” kwam bijeen op het kantoor van Ilgner en adviseerde Joseph Goebbels, Hitler´s propagandaminister over zaken die van invloed waren op de propaganda van Duitse industriën in het buitenland.

- Max Ilgner werd in 1938 aangesteld als leider van de militaire industrie.

- Een deel van Ilgners verantwoordelijkheden in de Berlijnse IG Farben kantoren bestond uit de ontwikkeling van strategieën voor de invoering van de Europese Grotere Sfeer economie. In dit verband vertegenwoordigde hij IG Farben als vice-voorzitter van het Centrale Europese Handelsforum, een belangengroep van de Duitse industrie, banken en handelsgenootschappen.

- Voor de invasie van Polen door het Duitse leger, voorzag Ilgner de Nazi regering van een lijst van fabrieken, die IG Farben zich wilde toeëigenen. Deze procedure werd steeds weer herhaald voor iedere Nazi bezetting van een nieuw land.

- Ilgner werd in 1945 gearresteerd door de Amerikaanse militairen en veroordeeld voor drie jaar gevangenisstraf voor oorlogsmisdaden; misdaden jegens de mensheid door het plunderen en beroven van bezette gebieden; en het in beslag nemen van fabrieken.

Verdere informatie: GB5MI444

Kohl, Helmut

(*1930)

Helmut Kohl is de vroegere Duitse Kanselier en vurig lobbyist voor de farmaceutische indutrie.

- Na WO II leidden de chemische en farmaceutische industrieën systematisch politici op voor de hoogste regeringsposities. Helmut Kohl was een daarvan.
- Vanaf 1959 tot 1969 had Kohl een volledige taak aan lobbyen voor de farmaceutische industrie bij het "Verband der Chemischen Industrie" (Federatie van de Chemische Industrie).
- In 1969 werd Kohl Minister President van de Duitse Staat Rijnland-Palts, een staat die sterk onder invloed stond van de farmaceutische industrie.
- In 1982 bereikte Kohl de top van de Duitse Federale regering – Kanselier – door een zogenaamde opbouwende verkiezing van wantrouwen. Dankzij het farmaceutische kartel groeide hij uit van gewone medewerker van de BASF, naar iemand die centrale machtsposities bekleedde.
- Kohl gaf blijk van een bijzondere belangstelling voor de Europese eenwording. Hij was een van de voornaamste opstellers van het Verdrag van Maastricht en bedenker van de Euro. De beslissing om Frankfurt tot vestiging van het hoofdkantoor van de Europese Centrale Bank te maken was voornamelijk te danken aan zijn invloed.
- Zestien jaar bevorderde Kohl de wereldwijde politieke belangen van het farmaceutisch kartel vanuit het bureau van de Kanselier van de Federale Duitse Republiek.
- In 1995, toen Kohl Kanselier was, kwam naar voren, dat een wapenhandelaar een aantal niet openbaar gemaakte donaties had verstrekt aan de Christen Democratische Party (het CDU) van Kohl. In 1999 werd het schandaal nog groter toen openbare aanklagers in de Duitse stad Augsburg een arrestatiebevel uitvaardigden tegen de vroegere penningmeester van het CDU, die werd beschuldigd van belastingontduiking, voor het niet aangeven van een donatie van een lobbyist van de wapenindustrie. De onderzoekers ontdekten, dat het niet een eenmalig geval betrof, maar dat het CDU al lang een systeem gebruikte van een geheime boekhouding waarop donaties werden geboekt. Desondanks heeft Kohl bij herhaling geweigerd de namen van de donateurs te noemen en het blijft tot op de dag van vandaag een raadsel hoeveel miljoenen zijn CDU partij op die manier verkreeg.

Verdere informatie: GB5HK841

Krauch, Carl

(*1887 †1968)

Carl Krauch was voorzitter van de toezichthoudende Raad van IG Farben.

- Carl Krauch studeerde scheikunde en begon in 1912 bij BASF te werken. Hij werd directeur van de amoniakfabrieken in Merseburg in 1922.
- In 1929 werd Krauch hoofd van het nieuwe IG Farben filiaal "Hochdruck-Chemie" (hoge druk chemie) en, en in 1934 werd hij lid van de Raad van Directeuren van IG Farben.
- Naast zijn betrekking als hoofd van het hoge druk chemie filiaal van IG Farben, werd Krauch ook hoofd van de "Vermittlungstelle Wehrmacht", de schakel tussen IG Farben en het Duitse Leger.
- In 1936 werd Krauch hoofd van de Afdeling Onderzoek en Ontwikkeling va het bureau voor het Vierjarenplan. Het bureau voor het Vierjarenplan was een regeringsafdeling, die opgericht was om Duitsland voor te bereiden op oorlog binnen vier jaar. Voor het oprichten van de afdeling had Krauch gelobbyed voor een afdeling voor oorlogsmobilisatie.
- In 1938 werd Krauch Algemeen Vertegenwoordiger voor Speciale Zaken met betrekking tot Chemische Producten, van het Vierjarenplan-bureau. Zijn speciale aandacht ging uit naar het grootschalige gebruik van gifgassen van IG Farben in de komende oorlog.
- In 1939 werd Krauch bevorderd tot President directeur van de Afdeling Economische Ontwikkeling, die een onderdeel was van het Vierjarenplan.

- In 1940 volgde Krauch Carl Bosch op als voorzitter van de toezichthoudende raad van IG Farben. Naast deze nieuwe betrekking bij IG Farben bleef hij werkzaam bij het Bureau van het Vierjarenplan.
- In 1948 werd Krauch in Nürnberg veroordeeld tot zes jaar gevangenisstraf voor oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid vanwege deelneming aan de slavernij en verbanning naar concentratiekampen voor slavenarbeid.
- Hij werd in 1950 vrij gelaten en werd lid van de toezichthoudende raad van Chemische Werke Hüls AG, een van de bedrijven die na de ontbinding van IG Farben werden gevormd.

Verdere informatie: GB5CK498

Merkel, Angela

(*1954)

Angela Merkel werd in 2005 de Duitse Kanselier en onderhoudt nauwe betrekkingen met de chemische lobby.

- Merkel studeerde aan de Universiteit van Leipzig in Oost Duitsland van 1973 tot 1978. Haar werd een doctoraat toegekend voor een proefschrift over kwantum chemie. Tussen 1978 en 1990 werkte en studeerde Merkel bij het Centrale Instituut voor Natuurkundige Scheikunde aan de Academie vor Wetenschappen in Oost Berlijn.
- Na de eenwording van Duitsland werd Merkel gekozen in 1990 als lid van het Parlement van de Duitse Bundestag.
- In 1991 werd Merkel Minister voor Vrouwen en Jeugd in het kabinet van ***Helmut Kohl***. Van 1994 tot 1998 was Merkel Minister voor Milieu en Nucleaire Veiligheid. Zij had een innige relatie met Kohl en werd bekend als “Kohls Mädchen” (Kohls Meisje). In 2000 volgde Merkel Kohl op als partijvoorzitter van het CDU.
- In 2005 werd Merkel Kanselier van Duitsland. In een toespraak kort voordat zij verkozen werd zei ze: “Het volk van Duitsland heeft geen recht op democratie en een vrije markt economie in de toekomst!” Het was duidelijk, dat op Merkel was ingepraat door vertegenwoordigers van het kartel.
- Een van haar naaste adviseurs is de president directeur van BASF, Jürgen Hambracht. Gedurende WOII was BASF een van de leden van het IG Farben kartel.

Verdere informatie: GB5AM988

Oettinger, Günther

(*1953)

Günther Oettinger werd in 2010 Europees Commissionaris voor Energie.

- In 1972 begon Oettinger Rechten en Economie te studeren aan de Universiteit van Tübingen. Vanaf 1984 werkte hij als advocaat in Ditzingen.
- Zijn politieke loopbaan begon in 1983 toen hij het voorzitterschap overnam van de "Junge Union", de jeugdorganisatie van de regerende conservatieve partij in zijn thuisstaat Baden-Württemberg.
- Gedurende zijn tijd als voorzitter van de Junge Union was Oettinger mede oprichter van het "Andenpakt". Het "Andenpakt" was een informele groep van politici, onder andere bestaande uit Minister Presidenten Roland Koch (voor de deelstaat Hessen) en Christian Wulff (Neder-Saksen), de vroegere ministers Matthias Wissmann en Franz-Josef Jung, het parlementslid Elmar Brok en de vroegere President van het Europese Parlement, Hans-Gerd Pöttering.
- In 2005 werd Oettinger President van Baden-Württemberg. In deze functie sprak hij een lofrede uit, waarin hij een van zijn voorgangers, de Nazi jurist Hans Filbinger, aanprees. In plaats van Filbinger te beschrijven als de Nazi misdadiger, die hij was, probeerde Oettinger hem te doen voorkomen als een tegenstander van het Nazi regime.
- Ondanks de poging van Oettinger om het Nazi verleden van Filbinger te veranderen, stelde Angela Merkel hem (Oettinger) voor als Europees Commissaris van Duitsland, hetgeen ertoe leidde dat hij in 2010 Europees Commissaris werd voor Energie. Waarschijnlijk niet verbazend, werd Oettingers gebrek aan ervaring in de Europese politiek en globale energiekwesties de aanleiding tot veel kritiek.

Verdere informatie: GB5GT422

Ophüls, Carl Friedrich

(*1895 †1970)

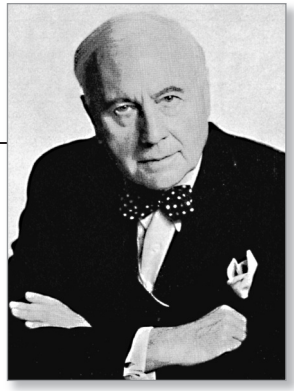

Carl Friedrich Ophüls was een Duitse jurist.

- Ophüls studeerde economie en rechten voordat hij begon te werken voor het Duitse Ministerie van Buitenlandse Zaken in 1923.
- Tussen 1925 en 1931 werkte Ophüls op de Duitse Ambassade te Londen.
- Nadat de Nazi's aan de macht waren gekomen, werkte Ophüls als rechter in patentrecht en als directeur van het arrondissementsgerecht te Frankfürt.
- In 1942 kreeg hij een onderwijsaanstelling bij de Universiteit van Frankfürt.
- Na de oorlog werd Ophüls juridisch adviseur bij de regering betreffende de Europese integratie. Tussen 1955 en 1958 was hij de Duitse Ambassadeur in België.

Verdere informatie: GB5CO266

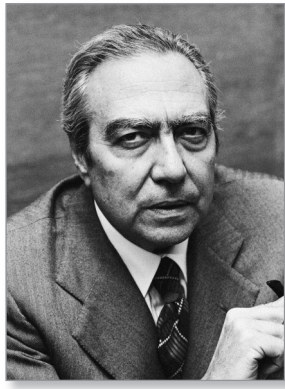

Ortoli, François-Xavier

(*1925 †2007)

François-Xavier Ortoli was President van de Europese Commissie van 1973 tot 1977 en Europees Commissaris van 1977 tot 1984.

- Ortoli werd in 1968 de Franse Minister van Economie en Financiën. Van 1969 tot 1972 was hij Minister voor Industrie en Wetenschappelijke Ontwikkeling.
- In 1973 werd Ortoli President van de Europese Commissie en bleef dit tot 1977. Tijdens de volgende commissie onder Roy Jenkins was hij Europees Commissaris voor Economische en Financiële Zaken.
- In 1983 nam Ortoli deel aan de eerste vergadering van de "Europese Ronde Tafel van Industriëlen", een invloedrijke belangengroep, onder andere, bestaande uit hooggeplaatste vertegenwoordigers uit de chemische, petrochemische en farmaceutische industrieën. De deelnemers van de vergadering, waar Ortoli ook aanwezig was, bestonden uit hooggeplaatsten van het Shell Petrochemische bedrijf, het Ciba-Geigy chemische/farmaceutische bedrijf en het chemische bedrijf ICI.
- In 1984, meteen na zijn laatste periode in de EU Commissie, werd Ortoli aangesteld als voorzitter (van de Raad van Commissarissen) van Total, het Franse petrochemische bedrijf.

Verdere informatie: GB5FO552

Reithinger, Anton

(*1898 - ?)

Anton Reithinger was hoofd van de politieke-economische afdeling van IG Farben in Berlijn. Zijn afdeling werd gebruikt om in het buitenland te spioneren voor de Nazi regering en zijn rapporten werden uitgebreid gebruikt in de regeringskantoren van de Nazi's.

- Anton Riethinger was hoofd van de "Volkswirstschaftliche Abteilung"(de economische afdeling, Vowi) in de Berlijnse NW7 kantoren.
- De Vowi van Riethinger werd gebruikt om voor de Nazi regering in het buitenland te spioneren. De rapporten, die door Vowi werden gemaakt, werden uitgebreid gebruikt in de Nazi regeringskantoren en boden ruime mogelijkheden voor manipulatie.

Verdere informatie: GB5AR877

von Ribbentrop, Joachim

(*1893 †1946)

Joachim von Ribbentrop was de Duitse Minister van Buitenlandse Zaken tussen 1938 en 1945. Hij werd veroordeeld voor oorlogsmisdaden en in 1945 werd hij, na het proces in Nürnberg, opgehangen.

- Na de gevechten in WO I, waarin hij de rang van luitenant bereikte, werd von Ribbentrop een vertegenwoordiger voor een Frans wijn- en likeurbedrijf. In 1920 trouwde hij met Anna Elisabeth Henkell, dochter van Otto Henkell, het welgestelde hoofd van het champagne bedrijf Henkell & Co. Gedurende de jaren 20 was het import/exportbedrijf van von Ribbentrop een van de grootste in Duitsland.
- In de late jaren 20 ontmoetten hij Hitler en hij werd in 1932 lid van de Nazi partij en regelde vervolgens contacten tussen de Nazi's en andere invloedrijke personen.
- Nadat Hitler aan de macht was gekomen, werd Von Ribbentrop de adviseur van de Nazi partij aangaande buitenlandse politiek. Later werd hij Rijks Minister Gevolmachtigd Ambassadeur zonder portefuille; deze positie bezette hij tussen 1935 en 1936. Na twee jaar te hebben gewerkt als Ambassadeur in Londen werd hij in 1938 de Duitse Minister van Buitenlandse Zaken.
- von Ribbentrop was de stuwende kracht achter de groeiende anti-Britse stemming van Hitler en de Duitse regering. In 1939 speelde hij een doorslaggevende rol bij de onderhandelingen voor het Duits-Russische non-agressie verdrag.

- Na de geslaagde bezetting van Frankrijk en andere West Europese naties, werd het Ministerie van von Ribbentrop verantwoordelijk voor de Joden, die in deze landen leefden. Von Ribbentrop was actief betrokken bij het georganiseerde doden van Joden in die regio's en hij ontving in 1943 hiervoor een cadeau van 1 Miljoen Reichsmark van Adolf Hitler.
- Von Ribbentrop werd in 1945 gearresteerd en tijdens het Nürnberg Proces schuldig bevonden aan het plegen van oorlogsmisdaden, misdaden tegen de vrede en de mensheid, en het opzettelijk plannen van een agressie-oorlog. Hij werd ter dood veroordeeld en in october 1946 opgehangen.

Verdere informatie: GB5JR411

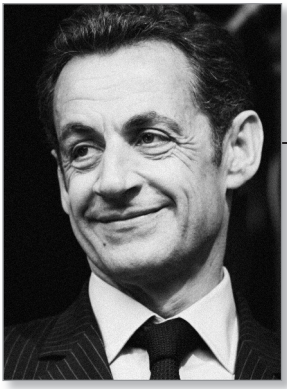

Sarkozy, Nicolas

(*1955)

Nicolas Sarkozy was President van Frankrijk, tussen 2007 en 2012

- Sarkozy studeerde Civiele-, en Zakelijke rechten aan de Universiteit van Parijs X Nanterre te Frankrijk. Hij werkte vervolgens als advocaat gespecialiseerd in zakelijk recht en burgerlijk recht. Eén van zijn klanten was Silvio Berlusconi, de Italiaanse Eerste Minister en groot media eigenaar.
- De politieke carrière van Sarkozy begon in 1982, toen hij burgemeester werd van Neuilly-sur-Seine, één van de rijkste gemeentes van Frankrijk. Hij behield deze functie tot 2002.
- In 2002 werd Sarkozy de Franse Minister van Binnenlandse Zaken. In deze functie dwong hij de fusie af van de Franse farmaceutische dwerg Sanofi met de Zwitserse/Duitse chemiereus Aventis/Hoechst. Tussen 2004 en 2005 was hij de Franse Minister van Financiën en daarna weer Minister van Binnenlandse Zaken van 2005 tot 2007.
- In 2006 maakte Sarkozy zijn plannen bekend op te willen gaan voor het Presidentschap van Frankrijk. Gedurende zijn harde verkiezingscampagne, gaf hij uitgebreid kritiek op buitenlanders en immigranten om daarmee de gemiddelde Fransman te intimideren. Hij ging zelfs zo ver om van kiesrecht uitgesloten jeugd in de Parijse voorsteden 'tuig' te noemen, waardoor hij opzettelijk het politieke klimaat verhardde. Op deze manier introduceerde hij zich als een kandidaat die orde en recht zou brengen.

Verdere informatie: GB5NS721

Sölter, Arno

(*1911 †1987)

Arno Sölter was een sterk voorstander van de Nazi Uitbreiding Theorie.

- Sölter was hoofd van het officiële Nazi “Centraal Onderzoek Instituut voor Nationale Economische Regeling en Groot Gebied Economie”.
- In 1941 schreef Sölter het invloedrijke boek “Het Groot Gebied Kartel” (“Das Grossraum-Kartell”), dat de economische plannen beschreef voor een Europa onder Duits gezag.
- Na WO II werkte Sölter voor het Duitse “Bundesverband der Industrie” (BDI), een lobbygroep van industriëlen.

Verdere informatie: **GB5AS335**

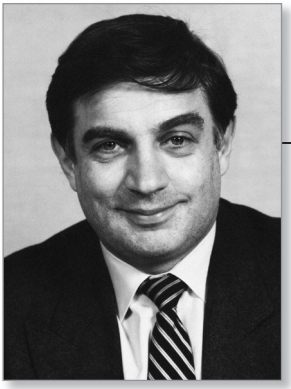

Sutherland, Peter

(*1946)

Peter Sutherland was Europees Commissionaris van 1985 tot 1989 en had zitting in Raden van Bestuur van een aantal multinationals, met inbegrip van het BP petrochemicaliën bedrijf.

- Sutherland studeerde rechten aan University College in Dublin. In 1982 werd hij Procureur Generaal van Ierland.
- Hij trad in 1985 toe tot de Europese Commissie als Commissionaris voor Concurrentie Politiek. Toen in 1990 zijn termijn afgelopen was trad hij toe tot de Raad van Directeuren van het petrochemiebedrijf BP. In 1997 werd hij tot voorzitter van die Raad benoemd.
- Terwijl hij nog zitting had in die Raad, werd Sutherland in 1992 voorzitter van een comité, dat aan de Europese Commissie verslag deed over het functioneren van de zogenaamde 'Interne Markt' van de EU.
- In 1995 werd hij Algemeen Directeur van de Wereld Handelsorganisatie (WTO).
- In 2007, gelijktijdig met zijn voorzitterschap van BP, werd Sutherland adviseur inzake energie en klimaatverandering kwesties van de President van de Europese Commissie: Barroso.
- Behalve zijn voorzitterschap van de Raad van BP, was Sutherland ook voorzitter van de Raad van Goldman Sachs International. Hij was recent niet-leidinggevend directeur van de Royal Bank of Scotland en lid van de Raad van Commissarissen van de multinationale werktuigkundige NV: ABB.
- Sutherland is lid van de machtige centrale commissie van de Bilderberg Groep. Hij is ook Europese Voorzitter van de – door Rockefeller gefinancierde – Trilaterale Commissie, waarvan de leden bestaan uit de wereldelite van de handel, de media, academia, de politiek, en niet regeringsorganisaties (NGO's) van Japan, Europa en Noord Amerika.

Verdere informatie: GB5PS961

ter Meer, Fritz

(*1884 †1967)

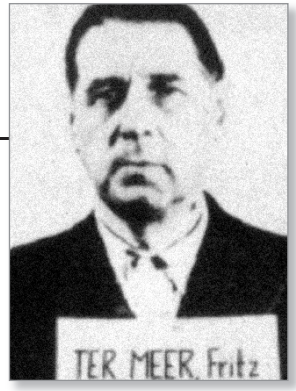

Fritz ter Meer was lid van de Raad van Directeuren van IG Farben en een veroordeelde oorlogsmisdadiger.

- Ter Meer studeerde chemie en rechten in Frankrijk en Duitsland, waarna hij werkzaam was in het chemische bedrijf van zijn vader, Dr. E. ter Meer & Co. In 1925 fuseerde het bedrijf met IG Farben.

- Ter Meer werd in 1925 lid van de Raad van Directeuren van IG Farben en hij bleef tot 1945 lid van de raad. Hij was daarnaast ook lid van het werk comité en het technische comité van IG Farben.

- Ter Meer was tevens directeur van sectie II van het Duitse Ministerie van Oorlog.

- In 1939 wist hij het hoofd van het Duitse Bewapeningsagentschap te overtuigen het gifgas Tabun, dat door IG Farben werd gemaakt, te gebruiken.

- Vanaf 1941 was Ter Meer verantwoordelijk voor de bouw en het gebruik van de IG Farben fabriek in het Auschwitz concentratiekamp.

- In 1943 werd Ter Meer Algemeen Vertegenwoordiger voor Italië van de Rijks Minister voor bewapening en oorlogsproductie.

- Ter Meer werd in 1945 gearresteerd en moest terecht staan tijdens het Nürnberg Proces tegen IG Farben, waar hij schuldig werd bevonden wegens het plegen van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de mensheid; het plunderen en beroven van bezette gebieden; het in beslag nemen van fabrieken en deelneming aan slavernij en deportatie van slavenarbeiders. Hij werd veroordeeld tot zeven jaar gevangenisstraf, maar werd in 1950 vrij gelaten.

- In 1952 werd Ter Meer voorzitter van de toezichthoudende raad van Bayer.

- Gedurende het Nürnberg proces tegen het IG Farben kartel, specificeerde zijn advocaat uitdrukkelijk, dat het idee van een algehele Europese economie de grondslag vormde van de doelen, die zijn cliënt zich stelde.

Verdere informatie: **GB5FM677**

Wurster, Carl

(*1900 †1974)

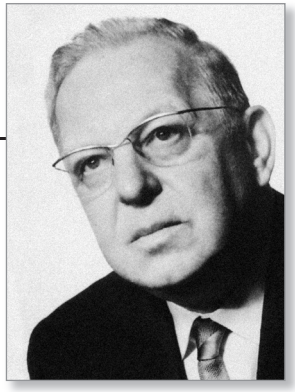

Carl Wurster werkte voor IG Farben en voor Degesch en was één van de verantwoordelijken voor het gifgas, Zyklon B.

- Wurster studeerde chemie en begon in 1924 voor BASF te werken. In 1925 begon hij te werken voor de afdeling anorganische chemie van IG Farben.
- In 1934 werd Wurster hoofd van de anorganische chemie afdeling van IG Farben.
- Hij was ook werkzaam in de Raad van Bestuur van het door IG Farben overgenomen Degesch, de fabrikant van Zyklon B – het gifgas, dat in de gaskamers van Auschwitz werd gebruikt.
- In 1938 werd Wurster lid van de Raad van Directeuren van IG Farben.
- In 1952 werd Wurster algemeen directeur van BASF.

Verdere informatie: GB5CW892